

nedsætte arbejdstiden, uden at man er nødt til at indføre orlovssystemet som en permanent mulighed i vores velfærdssystem, og uden at man f.eks. bruger dagpengene aktivt.

Jeg kunne godt tænke mig at få et lidt mere præcist bud fra hr. Erik Larsen på, hvordan Venstre kunne forestille sig at få store dele af den 1,1 million mennesker, hvoraf hr. Erik Larsen nævner at en stor del har en arbejdsevne, ud på arbejdsmarkedet, hvis man ikke vil bruge de redskaber, der hedder deling af arbejdet, nedsættelse af arbejdstiden og mulighed for orlov.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Min frygt for at komme til lige før frokostpausen og derfor med forventning om at skulle gentage store dele af min tale efter frokostpausen til nogle af dem, der ville sige ting til mig, holdt stik.

Til hr. Bruno Jerup: Jeg nævnte sociale kontrakter i forbindelse med arbejdsmarkedets parter som et væsentligt bidrag til at løse nogle af opgaverne for dem, der ikke er 100 pct. i stand til at have et job på arbejdsmarkedet.

Jeg nævnte også, at Venstre er parat til en større indsats for aktivering og uddannelse. Det er to områder, som for de grupper, vi her taler om, er væsentlige at få styrket.

Det er også opfattet rigtigt, når hr. Bruno Jerup igen søger efter forklaringen med hensyn til flere arbejdspladser, at svaret er, at jo mere man kan lette erhvervslivet for byrder af økonomisk karakter, for skatter og for bureaukrati, desto flere arbejdspladser er der udsigt til at skaffe.

Man kan heldigvis i stor udstrækning forklare almindelige mennesker, at fundamentet for vores velfærdssamfund er beskæftigelse i det private erhvervsliv, og derfor er det helt naturligt at fokusere på det. Jeg synes, det er en lille smule unfair, når hr. Villy Søvndal i en replik til mig begynder at tale om et erhvervspolitisk indlæg fra min side. Det er helt rigtigt at nævne erhvervspolitikken som et grundelement i vores velfærdssamfund, og det er helt urimeligt, at man her påstår, at Venstre ikke har noget bud på velfærdssamfundet. Jeg gjorde endda meget ud af de svage grupper.

Bendt Bendtsen (KF):

Fra konservativ side er vi stolte af det velfærdssamfund, som vi har været med til at bygge op, og det vil vi værne om. Dog må vi konstatere, at

vort nuværende velfærdssamfund har slået nogle gevaldige revner i de senere år.

Vi har taget ansvaret fra folk, og mange mennesker er med offentlige ydelser blevet hensat i passivitet. Vi har ikke stillet de krav, som bør og skal stilles til den enkelte. Det vil jeg komme tilbage til.

Når vi taler om at bevare vort velfærdssamfund, er det vigtigt, at vi diskuterer, hvad Danmark skal leve af i fremtiden. Samtidig er det uhyre vigtigt, at vi fastholder en sund økonomi. Der er vi enige med andre ordførere i, at vi skal fastholde den udvikling, som ti års borgerligt styre skabte.

For at udvikle og bevare vort velfærdssamfund er det vigtigt, at vi har en ordentlig økonomi. I en periode med opsving skal vi have nedbragt vor statsgæld, som kan udvikle sig til en møllesten om halsen på os.

Vi skal have nedbragt væksten i overførselsindkomsterne. Når vi ser på finanslovens udgiftsside, udgør renter af statsgælden og indkomstoverførslerne henholdsvis 15 og 47 pct. af statens samlede udgifter. Statens udgiftsbudget er således overvejende et overførselsbudget.

Ikke mindst i en tid med opsving er det vigtigt, at vi i de kommende år får taget fat på disse problemstillinger. Det er uholdbart, at næsten $\frac{3}{4}$ af statens budget er bundet til passive overførsler til udlændet og til personer. Tilbage er godt $\frac{1}{4}$ til investering i uddannelse, forskning, infrastruktur m.v.

Sveriges tidligere socialdemokratiske finansminister Kjell-Olof Feldt har skrevet en bog om det svenske samfund. Han skriver bl.a., at hvis velfærdsstaten ikke længere slår til for alle, må der foretages en udvælgelse, således at de, der trænger mest, står først i køen. Det bør give os noget at tænke på.

For at bevare velfærdsstaten skal erhvervslivet have bedre vilkår, og med risiko for at blive beskyldt for det samme, som hr. Erik Larsen fra Venstre blev beskyldt for, tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi får diskuteret det; for hvad er store planer værd, hvis vi ikke har råd til at betale for dem?

Erhvervslivet bør mindst have de samme konkurrencevilkår som de handelspartnere, vi omgiver os med. Derfor er ensidige afgifter på erhvervslivet som tidligere skitseret uansvarlige. Udliciteringsindsatsen og privatiseringsindsatsen skal genoptages på ny. Regeringens indlicitering og afprivatisering må bringes til ophør. Det er ikke en kommunal opgave at konkurrere med private virksomheder.